

23 Δεκεμβρίου 2020

Ο Χριστός κι ο Μίσα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Η Γέννησις του Χριστού. Παρεκκλήσιον Αγίου Ιωάννου Θεολόγου. Βατοπαιδινό Κελλί Αγίου Προκοπίου

Το πιο κάτω περιστατικό συνέβη σ'ένα ορφανοτροφείο στη Ρωσία, όπου περιθάλλονται μικρά παιδάκια, εγκαταλελειμένα και κακοποιημένα. Στο ορφανοτροφείο, λοιπόν, αυτό, πήγε παραμονές Χριστουγέννων ένας καθηγητής να μιλήσει στα παιδιά για τη μεγάλη αυτή γιορτή. Τα περισσότερα απ' αυτά άκουαν για πρώτη φορά για το Χριστό και για τη Γέννηση του. Ένα αγοράκι έξι χρονών, ο Μίσα, άκουε με ιδιαίτερη προσοχή τα λόγια του καθηγητή. Στη συνέχεια δόθηκαν στα παιδιά υλικά για να φτιάξουν τη σπηλιά, τη φάτνη και όλα τα σχετικά.

Παρακολουθώντας ο καθηγητής τα χειροτεχνήματα των παιδιών, πρόσεξε κάτι πού του έκαμε εντύπωση σε εκείνο του Μίσα. Μέσα στη φάτνη τοποθέτησε δύο

μωρά.

- Ο ένας είναι ο Χριστός, του είπε ο καθηγητής. Ποιό είναι το άλλο παιδάκι στην κούνια;

Τότε ο μικρός Μίσα άρχισε να του λέγει την ιστορία της Γέννησης του Χριστού πού πριν λίγο είχε ακούσει από το στόμα του καθηγητή, προσθέτοντας, όμως, και κάτι δικό του. Όταν έφτασε στο σημείο όπου η Θεοτόκος τοποθέτησε το βρέφος στη φάτνη συνέχισε με αυτά τα λόγια: «Τότε ο μικρός Χριστός γύρισε, με κοίταξε και με ρώτησε αν είχα ένα μέρος να μείνω. Εγώ του είπα ότι δεν έχω ούτε μητέρα, ούτε πατέρα, ούτε πουθενά για να μείνω. Τότε ο Χριστός μου είπε να μείνω μαζί του.

Εγώ τότε σκέφτηκα πώς δεν είχα κανένα δώρο να του δώσω, όπως οι άλλοι. Πώς θα με κρατούσε μαζί του;

Το μόνο δώρο πού μπορούσα να του προσφέρω ήταν να τον κρατήσω ζεστό. Γι' αυτό τον ρώτησα:

- Αν σε κρατάω ζεστό, είναι για σένα αυτό ένα καλό δώρο; Ο Ιησούς μου απάντησε:
- Αν με κρατήσεις ζεστό, αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο πού μου έχει δώσει κανείς ποτέ.

Έτσι μπήκα στη μικρή κούνια, κι αφού γύρισε και με κοίταξε ο Ιησούς μου είπε ότι μπορούσα να μείνω μαζί του για πάντα».

Όταν τέλειωσε την ιστορία ο μικρός Μίσα τα μάτια του ήταν γεμάτα δάκρυα πού έτρεχαν ασυγκράτητα στα μαγουλάκια του. Έσκυψε πάνω στο τραπέζι, κάλυψε το πρόσωπο με το χέρι κι έκλαιγε γοερά. Το μικρό ορφανό είχε βρει, επί τέλους, κάποιον πού δε θα τον εγκατέλειπε ποτέ, πού δε θα τον κακοποιούσε. Κάποιον πού θα του έλεγε να μείνει μαζί του για πάντα.

Πηγή: Το δώρο του Μίσα, σελ. 57-59, σελ. 241-242, Περιοδικό «Παρά την Λίμνη», Μηνιαία έκδοση Εκκλησίας Αγίου Δημητρίου Παραλιμνίου, περίοδος β', έτος ιη', αρ. 12, Δεκέμβριος 2008.